Vlaams
Parlement

stuk **1944** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 15 maart 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Prinsdom Andorra inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 23 oktober 2009

verzendcode: BUI

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet 15
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen 19
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 23
Advies van de Raad van State 27
Ontwerp van decreet 35
Bijlagen:
– Nederlandse tekst van het akkoord 39
– Franse tekst van het akkoord 55

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. De strijd tegen de 'rechtsgebieden met lage of beperkte belasting' en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van 'rechtsgebieden met lage of beperkte belasting'.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor rechtsgebieden met lage of beperkte belasting en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modelverdragstekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen.

De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkluidend zou zijn aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In 2008 heeft België vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud tegen de OESO-modelverdragstekst, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een verdragsbepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. Versnelling van het proces

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij de OESO-modeltekst. De staten die deel uitmaken van het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van de OESO-modeltekst. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die het uitwisselen van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van de OESO-modeltekst. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte’ lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in het uitwisselen van inlichtingen.

2. De OESO-modelverdragstekst

In de schoot van het Global Forum kreeg een werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van zowel OESO-lidstaten als niet-leden die de verbintenis zijn aangegaan om zich aan te sluiten bij de OESO-standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtin-

gen, de opdracht een rechtsinstrument te ontwikkelen dat kan worden gebruikt voor het starten van een effectieve uitwisseling van inlichtingen met het oog het OESO-initiatief inzake schadelijke belastingpraktijken. De modeltekst is de norm voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen.

Wanneer het sluiten van een dubbelbelastingverdrag onmogelijk blijkt, kan de uitwisseling van inlichtingen worden geregeld door een akkoord ad hoc waarvan de bepalingen zijn gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

3. Ontstaan van het akkoord

Op 29 juni 2009 richtte de federale minister van Financiën een verzoek aan zijn Andorrese ambtgenoot om een akkoord inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen te sluiten tussen België en Andorra. Dat verzoek was vergezeld van een ontwerpakkoord waarin een aantal specifieke afwijkingen ten aanzien van de OESO-modelverdragstekst was aangebracht teneinde rekening te houden met Belgische internrechtelijke beperkingen om bankinlichtingen te verkrijgen. Het materieel toepassingsgebied van het ontwerpakkoord was voor wat België betreft, beperkt tot de vier inkomstenbelastingen en de belasting over de toegevoegde waarde (btw). De belastingen die worden geheven door de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen werden uitgesloten.

Andorra antwoordde op 11 augustus 2009 dat het bereid was te onderhandelen op basis van de Belgische ontwerptekst, maar verzocht de ontwerptekst op meerdere plaatsen aan te passen en een bijlage en een protocol toe te voegen. België kon akkoord gaan met het merendeel van de Andorrese voorstellen.

De onderhandelingen werden schriftelijk gevoerd tussen 18 augustus en 22 september 2009. Zij werden succesvol afgerond met de parafering van de ontwerptekst op 7 oktober 2010.

De Belgische instemmingswet werd op 19 augustus 2011 bekrachtigd en afgekondigd.

4. Doel van het akkoord

Het akkoord heeft tot doel inlichtingen uit te wisselen die ‘naar verwachting relevant zijn’ voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende staten met betrekking tot de belastingen die worden vermeld in het akkoord. Het akkoord biedt eveneens de mogelijkheid om belastingcontroles in het buitenland uit te voeren.

Het akkoord is grotendeels gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Dat modelakkoord maakt de internationaal vereiste norm uit voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen.

5. Belang voor Vlaanderen

Artikel 3, 3°, van het akkoord, stelt: “Wat de belastingen betreft die in België door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen of ten behoeve van zulke onderdelen of gemeenschappen worden geheven, is dit akkoord slechts van toepassing vanaf de datum waarop België Andorra langs diplomatieke weg in kennis stelt van zijn instemming met de toepassing van deze bepaling.”.

De Raad van State leidde hieruit af dat het akkoord, zij het met een uitgestelde inwerkingtreding, de kwalificatie van gemengd verdrag moest krijgen. Artikel 3, §1, van het akkoord verklaarde immers dat de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners onder het toepassingsgebied van het akkoord vallen.

Ook artikel 3, 3°, is van toepassing op de vier vermelde inkomstenbelastingen. De onroerende voorheffing maakt historisch gezien deel uit van de deze vier belastingen (zie WIB, titel VI 'aan de vier belastingen gemene bepalingen', artikelen 251-260ter, WIB).

De jongste jaren wordt de onroerende voorheffing evenwel niet meer verrekend met deze inkomstenbelastingen, wat ook toeliet om deze belasting te regionaliseren.

Overeenkomstig artikel 3, eerste lid, 5°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, is de onroerende voorheffing, die één van de wijzen van inning van de inkomstenbelastingen is, een gewestbelasting, die wordt geheven door het Vlaamse Gewest zelf. Bijgevolg is de instemming van het Vlaams Parlement met dit akkoord vereist.

Bovendien is door gebruik te maken van de mogelijkheid tot notificatie in artikel 3, 3°, het toepassingsgebied van het akkoord met Andorra uitgebreid tot alle belastingen die in België "door of ten behoeve van de staatkundige onderdelen en de plaatselijke gemeenschappen worden geheven". Dit geldt van zodra België de partner langs diplomatieke weg in kennis stelt van zijn instemming met de toepassing van deze bepaling (artikel 3, 3°). Deze eenzijdige beslissing tot uitbreiding met de belastingen van de gemeenschappen en de gewesten, maar ook met de lokale belastingen, werd na intrafederale consensus genomen en genotificeerd aan Andorra. Bijgevolg is ook de goedkeuring van de Vlaamse Gemeenschap vereist, aangezien haar belastingen eveneens onder het akkoord kunnen vallen.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. Het akkoord

Artikel 1 beschrijft het doel en de werkingssfeer van het akkoord. Via hun bevoegde overheden verlenen de overeenkomstsluitende staten elkaar bijstand door gegevens uit te wisselen die 'naar verwachting relevant zijn' voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de in het akkoord bedoelde belastingen. De bijstand omvat in elk geval de inlichtingen waarvan wordt verwacht dat zij relevant zullen zijn voor de bepaling, de vestiging, de tenuitvoerlegging of de invordering van de beoogde belasting, alsook voor de onderzoeken of vervolgingen die daarmee verband houden. De bijstand heeft betrekking op elke persoon die in één van de beide overeenkomstsluitende staten is onderworpen aan de bedoelde belasting.

De norm van 'waarschijnlijke relevantie' heeft tot doel te verzekeren dat de gegevensuitwisseling zo ruim mogelijk is, waarbij evenwel duidelijk wordt aangegeven dat het de verdragspartijen niet vrij staat om naar inlichtingen te hengelen of te vragen naar informatie waarvan het weinig waarschijnlijk is dat zij relevant zal zijn voor de opheldering van de fiscale toestand van een belastingplichtige.

Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen pas definitief kan worden beoordeeld nadat de verzoekende partij ze heeft ontvangen, mag op zich geen voldoende reden zijn voor de aangezochte partij om de informatie niet te verstrekken. Het is bovendien niet noodzakelijk dat er aanwijzingen van belastingfraude in het dossier voorkomen. Het volstaat dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de inlichtingen relevant zijn.

Artikel 2 betreffende het rechtsgebied stelt dat de aangezochte partij niet verplicht is inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar overheden of die noch in het bezit zijn van of verkrijgbaar zijn door personen die zich binnen het rechtsgebied van die partij bevinden.

Het woord 'overheden' moet ruim worden geïnterpreteerd. Naast de belastingdiensten worden ook alle openbare diensten, instellingen en inrichtingen bedoeld die zijn verplicht hun beschikbare informatie te verstrekken aan ambtenaren die zijn belast met de vestiging of de invordering van belastingen.

De verplichting om gegevens mee te delen, wordt niet beperkt door de woonplaats of de nationaliteit van de persoon waarmee de inlichtingen verband houden of van de persoon die in bezit is van de inlichtingen.

Artikel 3 somt de belastingen op waarop het akkoord van toepassing is. Voor België betreft het de vier inkomstenbelastingen (personenbelasting, vennootschapsbelasting, rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners) die worden geheven, en de btw. Zoals hoger vermeld omvat dit ook de onroerende voorheffing die historisch deel uitmaakt van deze vier inkomstenbelastingen.

Paragraaf 2 bepaalt dat het akkoord ook van toepassing is op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het akkoord worden gevestigd indien de bevoegde overheden van beide partijen zulks overeenkomen. De bevoegde overheden van de verdragspartijen brengen elkaar op de hoogte van alle belangrijke wijzigingen in de wetgeving die een invloed kunnen hebben op de verplichtingen die voortvloeien uit het akkoord.

Paragraaf 3 verduidelijkt dat het akkoord niet van toepassing is op de belastingen die in België door of ten behoeve van staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen worden geheven tot de datum waarop België Andorra langs diplomatieke weg ervan in kennis stelt dat het met zulke toepassing akkoord gaat.

Artikel 4 geeft een aantal gebruikelijke definities zoals 'vennootschap', 'bevoegde overheid' (voor België betreft het de federale minister van Financiën of diens vertegenwoordiger), 'inlichtingen', 'persoon' en 'belasting'. Het gaat doorgaans om gebruikelijke definities. Een aantal begripsomschrijvingen komt eveneens voor in de algemene belastingovereenkomsten die betrekking hebben op de inkomstenbelastingen.

Artikel 5 heeft betrekking op het uitwisselen van inlichtingen op verzoek.

De algemene regel is overeenkomstig paragraaf 1 dat de aangezochte partij op verzoek inlichtingen moet verstrekken. Het is duidelijk dat het akkoord enkel van toepassing is op het uitwisselen van de gevraagde informatie die betrekking heeft op een specifieke controle, een specifiek verhoor of onderzoek, en niet op de automatische of spontane gegevensuitwisseling. De OESO wilde gerichte normen instellen voor het uitwisselen van inlichtingen die in de hele wereld kunnen worden toegepast en die door alle financiële centra en alle rechtsgebieden met lage of beperkte belasting kunnen worden goedgekeurd. Het OESO-modelakkoord wil daarom een passend evenwicht bereiken tussen enerzijds de noodzaak om de toegang tot betrouwbare financiële inlichtingen vast te leggen, en anderzijds de noodzaak om te vermijden dat de economie van de betrokken staten lasten zouden worden opgelegd op het vlak van fiscale discipline die deze landen te zwaar en zelfs irrealistisch zouden beschouwen.

De inlichtingen moeten worden uitgewisseld ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte staat als strafrechtelijk misdrijf zouden worden beschouwd indien zij in die staat zouden plaatsvinden.

Paragraaf 2 preciseert dat de aangezochte partij alle middelen moet aanwenden om de gevraagde informatie te verkrijgen en zich niet mag verlaten op inlichtingen die in het bezit zijn van haar belastingadministratie.

De inlichtingen moeten worden uitgewisseld ongeacht of de aangezochte partij die informatie nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden. Deze bepaling is noodzakelijk. Indien er wel een fiscaal belang zou zijn vereist, zou de gegevensuitwisseling ondoeltreffend kunnen worden.

Paragraaf 3 bepaalt dat de aangezochte partij gegevens moet verstrekken in de vorm van getuigenverklaringen of voor echt verklaarde afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover dat op grond van haar wetgeving is toegestaan.

Paragraaf 4 wijkt af van de nationale wetgeving in die zin dat hij stelt dat het feit dat informatie in het bezit is van een bank, een andere financiële instelling, een trust of een zaakwaarnemer, geen reden mag zijn om inlichtingen niet te verstrekken. In de Nederlandse verdragstekst moet men de term 'zaakwaarnemer' lezen als 'trustee'. De aangezochte partij moet ook inlichtingen verstrekken met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, partnerships, gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts, stichtingen en andere stelsels. Deze paragraaf wil het uitwisselen van inlichtingen effectief doen plaatsvinden, zelfs indien de wetgeving of de interne regelgeving de aangezochte partij verhinderen om de informatie te verkrijgen. De paragraaf verschilt ook van het OESO-modelakkoord.

Paragraaf 5 somt op welke gegevens het verzoek om inlichtingen moet bevatten. De procedure van de gegevensuitwisseling mag er niet toe leiden dat de last van het proces van de bepaling, de vestiging of de invordering van een belasting wordt doorgeschoven naar de aangezochte partij.

Paragraaf 6 bepaalt dat de aangezochte partij de informatie zo vlug mogelijk moet verstrekken. Wanneer er onverwacht vertraging optreedt bij het verwerven van de gevraagde inlichtingen, brengt de aangezochte partij de verzoekende partij daarvan op de hoogte.

Artikel 6 beschrijft de regeling voor belastingcontroles in het buitenland. De aangezochte partij kan, zonder dat zij daartoe is verplicht, vertegenwoordigers van de verzoekende partij de toelating geven om op haar grondgebied personen te ondervragen en documenten te raadplegen met schriftelijke toestemming van de betrokken personen. De aangezochte partij mag de voorwaarden bepalen waaronder de controles plaatsvinden.

Overeenkomstig paragraaf 2 kan de aangezochte partij ook toestaan dat vertegenwoordigers van de andere partij aanwezig zijn bij een belastingcontrole die de aangezochte partij op haar grondgebied uitvoert.

Volgens paragraaf 3 stelt de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende partij die de controle uitvoert, de bevoegde overheid van de andere partij in kennis van tijdstip en plaats van de controle, de identiteit van de controleur en de vereiste procedures en voorwaarden. Paragraaf 4 verwijst naar de richtlijnen voor de aanwezigheid van belastingambtenaren, die zijn opgenomen in bijlage I.

Artikel 7 bepaalt in welke gevallen de aangezochte partij mag weigeren de gevraagde inlichtingen te verstrekken:
– wanneer het verzoek niet conform het akkoord is ingediend;
– wanneer de verzoekende partij niet alle beschikbare middelen heeft aangewend om de inlichtingen te verkrijgen, behalve wanneer de aanwending van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden;
– wanneer het bekendmaken van inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde;

– wanneer de bescherming van vertrouwelijkheid van toepassing is op inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen;
– wanneer door de inlichtingen de toepassing mogelijk wordt van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende partij die discriminatie inhoudt.

Een verzoek kan niet worden afgewezen wanneer de belastingvordering wordt betwist.

Artikel 8 legt het vertrouwelijk karakter van de verkregen informatie vast. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gesteld van andere personen, entiteiten of overheden zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde overheid van de aangezochte partij.

Artikel 9 bepaalt welke partij de kosten van de bijstand draagt. De aangezochte partij neemt in principe de indirecte kosten (activiteiten van ambtenaren, afschriften van documenten enzovoort) ten laste. Directe kosten die specifiek zijn gemaakt (bijvoorbeeld het inschakelen van externe raadgevers) worden normalerwijze gedragen door de verzoekende partij.

De bevoegde overheden kunnen evenwel geval per geval onderling overeenkomen de kosten anders te verdelen. Zij plegen vooraf overleg wanneer de kosten naar verwachting aanzienlijk zullen zijn.

Artikel 10 heeft betrekking op de regeling door onderling overleg van moeilijkheden of twijfelgevallen inzake de interpretatie of de toepassing van het akkoord. De verdragspartijen zoeken ook naar overeenstemming over de te volgen procedures. Hun bevoegde overheden kunnen rechtstreeks met elkaar contact opnemen.

Artikel 11 bepaalt dat het akkoord in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de partijen elkaar hebben gemeld dat haar interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het akkoord vinden toepassing op de datum van inwerkingtreding wat strafrechtelijke belastingzaken betreft en op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op de inwerkingtreding voor alle andere aangelegenheden.

Artikel 12 biedt elke partij de mogelijkheid om het akkoord schriftelijk te beëindigen. De beëindiging wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum waarop de andere partij de kennisgeving van beëindiging heeft ontvangen. Alle verzoeken die worden ontvangen tot de datum van beëindiging, worden behandeld in overeenstemming met de bepalingen van het akkoord. Na de beëindiging blijft de partij die het akkoord opzegt, gebonden door artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge het akkoord werden verkregen.

2. Bijvoegsel I – Richtlijnen voor de aanwezigheid van belastingambtenaren van de ene partij op het grondgebied van de andere partij

Dit enige bijvoegsel steunt op verdragsartikel 6. Ambtenaren van de belastingadministratie van de ene verdragspartij mogen zich op grond daarvan begeven op het grondgebied van de andere partij om inlichtingen te verkrijgen die nuttig zijn voor het vaststellen van de belasting naar het inkomen en de btw. Artikel 6, 4°, verwijst naar de richtlijnen in dit bijvoegsel.

Onderdeel A vermeldt vier gevallen waar een verzoek tot aanwezigheid moet worden ingediend en ingewilligd:
– wanneer er aanwijzingen zijn van aanzienlijke grensoverschrijdende onregelmatigheden of fraude;
– wanneer de complexiteit de aanwezigheid van die ambtenaren wenselijk maakt;

– wanneer termijnoverschrijding dreigt;
– in geval van gezamenlijke controles in het kader van bilaterale of multilaterale controles.

De bevoegde overheden kunnen de aanwezigheid van belastingambtenaren ook uitbreiden tot andere gevallen.

Onderdeel B bevat de vormvoorwaarden waaraan een verzoek moet voldoen, naast de beslissingstermijnen en de te volgen procedure bij de inwilliging van het verzoek.

Onderdeel C belicht de wijze waarop de controle gebeurt. Belastingambtenaren van de aangezochte partij verrichten de controle, die van de verzoekende partij beperken zich tot het bijwonen van de gedeelten van de controle die voor hen van belang kunnen zijn. De aangezochte partij moet tijdens de controle inzage verlenen in gegevens die expliciet worden opgesomd in artikel 5, §4, ook al wordt deze inzage in principe niet toegestaan door de nationale wetgeving.

Onderdeel D vermeldt dat de belastingambtenaren in het bezit moeten zijn van een officiele machtiging en een bewijs van aanstelling.

3. Protocol

In het protocol, dat een integrerend deel van het akkoord vormt, bevestigen België en Andorra dat zij bereid zijn om onderhandelingen te voeren met het oog op het sluiten van een algemeen dubbelbelastingverdrag, zodra Andorra een wetgevend kader voor belastingaangelegenheden heeft vastgesteld. Dat verdrag zal de administratieve procedure voor de uitwisseling van inlichtingen verduidelijken en dit akkoord vervangen. De onderhandelingen zullen aanvatten tijdens het jaar dat volgt op het jaar waarin het Andorrese parlement een wet goedkeurt inzake de invoering van belasting op ondernemingswinst.

Het akkoord, het bijvoegsel en het protocol zijn opgesteld in het Nederlands, het Frans en het Catalaans. In geval van verschil in interpretatie over de verdragsteksten, prevaleert de Franse tekst. Bijgevolg wordt naast de ondertekende Nederlandse tekst van het akkoord, ook de Franse tekst voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het akkoord

Na de onderhandelingen tussen de federale overheid en de Andorrese autoriteiten, ondertekenden zij het akkoord in Brussel op 23 oktober 2009.

Het advies dat de verenigde kamers van de afdeling Wetgeving van de Raad van State op 27 april 2010 uitbrachten op verzoek van de federale minister van Buitenlandse Zaken, stelt dat het akkoord een gemengd karakter heeft. De Raad van State stelt dat ook niet-federale belastingen ooit onder dit akkoord kunnen vallen, op grond van verdragsartikel 3, §3, wat volstaat om de goedkeuring van de deelstaten te eisen, voorafgaand aan de internationale ratificatie.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het voorliggende akkoord vast. Zowel de Federale Staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het akkoord vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Per brief van 25 februari 2011 heeft de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën het Andorrese Ministerie van Buitenlandse Zaken en Institutionele Betrekkingen ervan in kennis gesteld dat het akkoord aan Belgische zijde ook van toepassing zal zijn op de staatkundige onderdelen van België. Dit geldt dus zowel voor de Vlaamse Gemeenschap als voor het Vlaamse Gewest. De federale brief wordt in het parlement ter informatie neergelegd.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in zijn advies van 9 juli 2012 (advies 2012/16) naar eerder uitgebrachte adviezen, onder andere over het soortgelijke akkoord met de Bahama's (2012/06) en over de protocollen met de buurlanden (2012/15). De SARiV stelt vast dat de inhoud van deze akkoorden in grote mate steunen op het model van de OESO. Voorts vraagt de Adviesraad weer aandacht voor de manier waarop deze akkoorden tevens van toepassing worden en zullen zijn op Vlaanderen. Tot slot gaat de Adviesraad akkoord met de voorontwerpen van decreet tot instemming met deze akkoorden.

De Vlaamse Regering antwoordt op de opmerking van de SARiV over het toepassen van dit gemengde verdrag, dat het intrafederale samenwerkingsakkoord, waarover wordt onderhandeld, daartoe moet bijdragen. Daarnaast merkt de Regering op dat de FOD Financiën in zijn brief aan het Andorrese buitenlandministerie wijst op de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten. Op dit intrafederale aspect wordt nader ingegaan in de toelichting van de regering bij het advies van de Raad van State.

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 30 oktober 2012 (kenmerk 52.173/1) vier opmerkingen over het voorontwerp van instemmingsdecreet.

De Raad van State stelt de vraag wie in België een gevolg zal geven aan een verzoek om inlichtingen vanwege de Andorrese overheid. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, kunnen onder 'bevoegde autoriteit' verschillende overheden in België worden verstaan. Daarom beveelt de Raad van State aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot wie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State stelt voor daarover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

De Raad van State merkt op dat het instemmingsdecreet kan worden aangevuld met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en dwanguitvoering, indien wordt geweigerd mee te werken aan onderzoeksverrichtingen.

Bij het onderzoek van de tekst van het akkoord kwam de Raad van State tot de bevinding dat, indien wordt vastgehouden aan de ruimere lezing van artikel 3, §3, van het akkoord, ook de Vlaamse Gemeenschap in deze bevoegd is.

Tot slot acht de Raad van State het niet nodig dat het ontwerp van decreet apart instemming verleent met het bijvoegsel I en met het protocol bij het akkoord. In artikel 6, §4, van het akkoord wordt immers verwezen naar bijlage I, terwijl in het protocol wordt vermeld dat de bepalingen ervan integrerend deel uitmaken van het akkoord.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Voor het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, plegen de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoord al in ruime mate zijn uitgewerkt. Het ene samenwerkingsakkoord heeft betrekking op het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere samenwerkingsakkoord gaat over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al zijn ondertekend, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet met het oog op het sanctioneren van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Op federaal niveau worden strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen evenmin opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruik maakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB, 1992, hoofdstuk III – Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII – Vestiging en invordering van de belastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingsadministratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X – Strafbepalingen, opgenomen in titel VII – Vestiging en invordering van de belastingen), alsook in het Strafwetboek (artikelen 220-224). Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverkeerstelling, opgenomen in het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB), worden in artikel 2, WIGB, een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

Inzake de bevoegdheidsverdeling kunnen we stellen dat de gemeenschappen enkel fiscale bevoegdheid hebben op basis van artikel 170, §2, van de Grondwet. Die fiscale bevoegdheid is echter beperkt tot materies waarop nog geen belasting wordt geheven. Dit impliceert dat de gemeenschappen enkel nieuwe belastingen kunnen invoeren op zogenaamde 'maagdelijke materies'. Tot op heden bestaan er nog geen gemeenschapsbelastingen. Dat betekent dat een dubbelbelastingverdrag enkel van toepassing kan zijn op de gemeenschappen als er sprake is van 'alle andere belastingen' of 'belastingen van elke soort en benaming'. De eenzijdige beslissing tot uitbreiding van het akkoord met de belastingen van de gemeenschappen en de gewesten, maar ook met de lokale belastingen, werd overeenkomstig artikel 3, §3, na intrafederale consensus genomen en genotificeerd aan Andorra.

Het ontwerp van decreet werd aangepast, overeenkomstig de suggestie van de Raad van State dat het bijvoegsel en het protocol bij dit akkoord daarin niet moeten vermeld worden.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De raad van de SERV besliste tijdens zijn vergadering van 12 september 2012 geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen.

De Vlaamse Regering neemt hiervan akte en meent dat met deze beslissing voldaan is aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Prinsdom Andorra inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, het bijvoegsel I en het protocol, ondertekend te Brussel op 23 oktober 2009

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Prinsdom Andorra inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, het bijvoegsel I en het protocol, ondertekend te Brussel op 23 oktober 2009, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
http://www.sariv.be

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
07 juni 2012	DepFB/BORG/12-0863	Advies 2012/16	
vragen naar / e-mail	telefoonnummer	datum	
Freddy.Evens@iv.vlaanderen.be	02 553 50 32	9juli 2012	

Betreft: Briefadvies over de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Andorra, Liechtenstein en Gibraltar.

Mijnheer de minister,

Tijdens haar vergadering van 25 mei 2012 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen België en respectievelijk Andorra (ondertekend op 23 oktober 2009), Liechtenstein (ondertekend op 10 november 2009) en Gibraltar (ondertekend op 16 december 2009) (hierna: "de overeenkomsten"). Zij gelastte u het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: "de Raad") in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 26 juni 2012 keurde de Raad dit advies goed.

De Raad bracht reeds eerder over gelijkaardige overeenkomsten een advies uit[1]. Voor een schets van het globale kader verwijst hij naar zijn eerdere adviezen over o.m. de problematiek van de uitwisseling van informatie inzake belastingaangelegenheden.[2]

Tijdens zijn plenaire vergadering van 17 april 2012 formuleerde de Raad de bedenking dat, gelet op de grote hoeveelheid voorontwerpen van decreet ter instemming met dubbelbelastingverdragen en akkoorden inzake uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden die hem ter advisering worden voorgelegd, het gegeven dat deze verdragen onderling vele gelijkenissen

[1] SARiV, *Briefadvies over de voorontwerpen van instemmingsdecreet met de akkoorden tussen België en respectievelijk het Gemenebest van de Bahama's, Saint Lucia, Saint Vincent & de Grenadines en Saint Kitts & Nevis inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden*, Advies 2012/06, 19 april 2012.

[2] SARiV, *Advies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag,* Advies 2012/1, 9 februari 2012; SARiV, A*dvies over de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009)*, Advies 2012/2, 9 februari 2012; SARiV, Advies over diverse dubbelbelastingverdragen met Europese landen, Advies 2012/15, 9 juli 2012.

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN
Flemish Foreign Affairs Council

VLAANDEREN PAST JE PERFECT

vertonen en een beperkte impact op Vlaanderen hebben, en in acht genomen de personeelsbeperkingen van zijn secretariaat, hij zich voor de toekomst genoodzaakt zal zien zich in zijn adviezen tot een aantal bondige opmerkingen m.b.t. tot dit soort voorontwerpen van decreet te beperken. Hij zal daarbij vooral aandacht hebben voor de wijze waarop deze overeenkomsten ook van toepassing worden op Vlaanderen. In zijn vorige adviezen m.b.t. dubbelbelastingverdragen heeft de Raad immers zijn belangrijkste opmerkingen reeds geformuleerd. Hij heeft dit standpunt bevestigd tijdens zijn vergadering van 26 juni 2012. De voorliggende overeenkomsten werden niet meer aan een grondig vergelijkend onderzoek onderworpen, niettemin kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

De voorliggende overeenkomsten zijn akkoorden tot uitwisseling van fiscale inlichtingen ("*tax information exchange agreements").* De inhoud van de overeenkomsten is in grote mate gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

De teksten van de overeenkomsten zijn sterk gelijklopend. De wijze waarop de uitbreiding naar de bevoegdheden van de deelstaten is verwoord in de teksten, is hetzelfde in de overeenkomsten met Andorra en Liechtenstein (zie art. 3, lid 3, aangevuld door de briefwisseling in bijlage bij de overeenkomsten), terwijl in de tekst met Gibraltar een algemene uitbreidingsformulering is opgenomen zonder specifieke verwijzing naar de deelstaten (zie art. 3, lid 2, aangevuld door briefwisseling en een kort instemmend mailbericht). De Raad merkt op dat het een ietwat bevreemdende en alleszins weinig zorgvuldige wijze van werken is om de tenuitvoerlegging van een internationale overeenkomst en de uitbreiding van de toepassing ervan naar de deelstaten te regelen met een persoonlijk kort mailbericht waarin wordt gesteld "*I am happy to confirm that, in principle, we have no problem with the suggestion that you are making in your original letter to us*". In vorige adviezen vroeg hij ook reeds om aandacht voor de wijze waarop de verdragspartners worden geïnformeerd over de fiscale bevoegdheden van Vlaanderen.[3]

Tot slot gaat de Raad akkoord met de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden tussen België en respectievelijk Andorra, Liechtenstein en Gibraltar inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

Hoogachtend,

(getekend) *(getekend)*

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter SARiV

Freddy Evens
Secretaris SARiV

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

Kabinet van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport	
NR.	3e J-12-4348
Datum IN	12 SEP. 2012
Datum UIT	

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20120912_TIEAs_jbkv

Brussel
12 september 2012

Advies over de akkoorden tussen België en Andorra, Liechtenstein en Gibraltar inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden

Mijnheer de Minister,

De Raad van de SERV heeft heden beslist om geen advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet tot instemming met de akkoorden tussen België en Andorra, Liechtenstein en Gibraltar inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden De reden hiervoor is de beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 52.173/1
van 30 oktober 2012

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Prinsdom Andorra inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, het bijvoegsel I en het protocol, ondertekend te Brussel op 23 oktober 2009’

Op 8 oktober 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'houdende instemming met het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Prinsdom Andorra inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, het bijvoegsel I en het protocol, ondertekend te Brussel op 23 oktober 2009'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 30 oktober 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Jo BAERT en Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraden, Lieven DENYS, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Anja SOMERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 oktober 2012.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe het Vlaams Parlement te laten instemmen met een akkoord[2] inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Uit de documenten gevoegd bij de adviesaanvraag blijkt dat de Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten 'over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen', op 26 oktober 2010 heeft geoordeeld dat het akkoord een gemengd verdrag is.[3]

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Andorra.

Uit artikel 4, paragraaf 1, f, ii, van het akkoord volgt dat in België onder "bevoegde autoriteit" wordt verstaan "de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger". Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

---

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Akkoord 'tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Prinsdom Andorra inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden', gedaan te Brussel op 23 oktober 2009.

[3] De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Andorra weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' te sluiten.[4]

4. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

Het staat aan de auteur van het ontwerp om zich over deze vraag uit te spreken en om, in functie van zijn bedoelingen, eventueel het instemmingsdecreet aan te vullen met normatieve bepalingen in die zin.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

5.1. Volgens artikel 1 van het ontwerp regelt het decreet "een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid".

5.2. Artikel 1 van het akkoord bepaalt het doel en de werkingssfeer ervan. Dat artikel luidt:

> "Via hun bevoegde autoriteiten zullen de Partijen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is, daaronder begrepen inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging, de tenuitvoerlegging of de invordering van belasting met betrekking tot personen die aan die belastingen onderworpen zijn, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden die verband houden met die personen. De inlichtingen worden uitgewisseld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord en worden als vertrouwelijk behandeld op de wijze die is bepaald in artikel 8."

Artikel 3 van het akkoord bepaalt de belastingen "geheven door of ten behoeve van de Partijen" waarop het van toepassing is. Wat België betreft, gaat het om de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de belasting over de toegevoegde waarde (paragraaf 1, b, van het artikel).

[4] Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 'betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten', en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale Staat en de gewesten 'betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting'.

Het akkoord is ook van toepassing op "alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van dit Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de Partijen dat via hun bevoegde autoriteiten overeenkomen" (paragraaf 2 van het artikel).

Wat de belastingen betreft die in België door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke "gemeenschappen" of ten behoeve van zulke onderdelen of "gemeenschappen" worden geheven, is het akkoord slechts van toepassing "vanaf de datum waarop België Andorra langs diplomatieke weg in kennis stelt van zijn instemming met de toepassing van deze bepaling" (paragraaf 3 van het artikel).

5.3. In advies 49.632/1[5] heeft de afdeling Wetgeving het volgende opgemerkt over het akkoord:

> "Wat de gemeenschappen betreft, gaat het echter niet om een gemengd verdrag. Artikel 3, paragraaf 1, b), van het akkoord bepaalt immers dat wat België betreft dit akkoord betrekking heeft op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de belasting over de toegevoegde waarde. Gelet op het gegeven dat de gemeenschappen geen bevoegdheid hebben wat die belastingen betreft,[6] dient het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap zijn instemming niet te verlenen."

Die beoordeling is gestoeld op de lezing van artikel 3, paragraaf 3, van het akkoord in samenhang met de opsomming, in paragraaf 1 van hetzelfde artikel, van de belastingen waarop het akkoord aanvankelijk van toepassing is ("Dit Akkoord is van toepassing op volgende belastingen…"), en met de uitbreiding voorzien in paragraaf 2 van het artikel ("Dit Akkoord is ook van toepassing op…"). Die lezing werd mede ondersteund door de memorie van toelichting die was gevoegd bij het federale voorontwerp van instemmingswet, waarin slechts naar gewestbelastingen werd verwezen.[7]

5.4. Intussen blijken de betrokken overheden evenwel de andere mogelijke lezing te verkiezen.[8] In de memorie van toelichting bij het federale wetsontwerp, zoals het bij de Senaat is ingediend, wordt nu immers ook verwezen naar gemeenschapsbelastingen.[9] En met een brief van 25 februari 2011 is aan Andorra medegedeeld dat, met toepassing van artikel 3, paragraaf 3, van

---

[5] Adv.RvS 49.632/1 van 23 juni 2011 over een voorontwerp van decreet 'zur Zustimmung zu dem Abkommen zwischen der Regierung des Königreichs Belgien und der Regierung des Fürstentums Andorra über den Informationsaustausch in Steuersachen, geschehen zu Brüssel am 23. Oktober 2009'.

[6] *Voetnoot nr. 4 van het geciteerde advies:* Artikel 170, § 2, tweede lid, van de Grondwet; artikel 1 van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid; GwH 4 maart 2008, nr. 44/2008, B.4.5.

[7] Zie Adv.RvS 48.056/VR van 27 april 2010 over voorontwerp van wet 'houdende instemming met het Akkoord, gedaan te Brussel op 23 oktober 2009, tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Prinsdom Andorra inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden en houdende aanpassing van de Belgische belastingwetgeving aan sommige bepalingen van voornoemd Akkoord', *Parl.St.* Senaat 2010-11, nr. 5-969/1, 40 (citaten uit de memorie van toelichting, zoals voorgelegd aan de Raad van State).

[8] Zie wat de Raad van State in verband met de twee mogelijke interpretaties van artikel 3, paragraaf 3, van het akkoord heeft opgemerkt in het reeds vermelde advies 48.056/VR: *Parl.St.* Senaat 2010-11, nr. 5-969/1, 41-42.

[9] *Parl.St.* Senaat 2010-11, nr. 5-969/1, 13-14.

het akkoord, "*la Belgique consent des à présent à l'application de l'Accord aux impôts perçus en Belgique par les subdivisions politiques et les collectivités locales ou pour le compte de ces subdivisions ou collectivités*". Ook de Vlaamse Regering heeft zich aangesloten bij de ruimere lezing, zoals blijkt uit de memorie van toelichting bij het om advies voorgelegde ontwerp:

> "Bovendien is door gebruik te maken van de mogelijkheid tot notificatie in artikel 3, 3°, het toepassingsgebied van het akkoord met Andorra uitgebreid tot alle belastingen die in België 'door of ten behoeve van de staatkundige onderdelen en de plaatselijke gemeenschappen worden geheven'. Dit geldt van zodra België de partner langs diplomatieke weg in kennis stelt van zijn instemming met de toepassing van deze bepaling (artikel 3, 3°). Deze eenzijdige beslissing tot uitbreiding met de belastingen van de gemeenschappen en de gewesten, maar ook met de lokale belastingen, werd na intrafederale consensus genomen en genotificeerd aan Andorra. Bijgevolg is ook de goedkeuring van de Vlaamse Gemeenschap vereist, aangezien haar belastingen eveneens onder het akkoord kunnen vallen."

Indien vastgehouden wordt aan de ruimere lezing van artikel 3, paragraaf 3, van het akkoord, dient in artikel 1 van het ontwerp inderdaad te worden vermeld dat het decreet ook een gemeenschapsaangelegenheid regelt.

Artikel 2

6. Zowel in het opschrift van het ontwerp als in artikel 2 ervan wordt naast het akkoord, ook verwezen naar bijvoegsel I bij het akkoord en naar het erbij gevoegde protocol. Aangezien die documenten deel uitmaken van het akkoord,[10] is dat niet nodig.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME

[10] In artikel 6, paragraaf 4, van het akkoord wordt verwezen naar bijlage I, terwijl in het protocol wordt vermeld dat de bepalingen ervan integrerend deel van het akkoord vormen.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Prinsdom Andorra inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, het bijvoegsel I en het protocol, ondertekend te Brussel op 23 oktober 2009, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel, 8 februari 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN

AKKOORD

TUSSEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN HET PRINSDOM ANDORRA

INZAKE

DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

MET BETREKKING TOT BELASTINGAANGELEGENHEDEN

AKKOORD

TUSSEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN HET PRINSDOM ANDORRA

INZAKE

DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

MET BETREKKING TOT BELASTINGAANGELEGENHEDEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË

EN

DE REGERING VAN HET PRINSDOM ANDORRA,

WENSENDE de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden te vergemakkelijken,

ZIJN het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Doel en werkingssfeer van het Akkoord

Via hun bevoegde autoriteiten zullen de Partijen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is, daaronder begrepen inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging, de tenuitvoerlegging of de invordering van belasting met betrekking tot personen die aan die belastingen onderworpen zijn, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden die verband houden met die personen. De inlichtingen worden uitgewisseld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord en worden als vertrouwelijk behandeld op de wijze die is bepaald in artikel 8.

Artikel 2

Rechtsgebied

Een aangezochte Partij is niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar autoriteiten of die noch in het bezit zijn van of verkrijgbaar zijn door personen die zich binnen het rechtsgebied van die Partij bevinden.

Artikel 3

Belastingen waarop het Akkoord van toepassing is

1. Dit Akkoord is van toepassing op volgende belastingen die worden geheven door of ten behoeve van de Partijen:

   a) in Andorra: de belasting op de overdracht van onroerend vermogen, de belasting op de meerwaarden uit de overdracht van onroerend vermogen en de bestaande directe belastingen die zijn opgelegd door de wetgeving;

   b) in België:

      (i) de personenbelasting;
      (ii) de vennootschapsbelasting;
      (iii) de rechtspersonenbelasting;
      (iv) de belasting van niet-inwoners;
      (v) de belasting over de toegevoegde waarde.

2. Dit Akkoord is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van dit Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de Partijen dat via hun bevoegde autoriteiten overeenkomen. De bevoegde autoriteit van elke Partij deelt de bevoegde autoriteit van de andere Partij alle belangrijke wijzigingen mee die in haar wetgeving zijn aangebracht en die een invloed kunnen hebben op de uit dit Akkoord voortvloeiende verplichtingen van die Partij.

3. Wat de belastingen betreft die in België door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen of ten behoeve van zulke onderdelen of gemeenschappen worden geheven, is dit Akkoord slechts van toepassing vanaf de datum waarop België Andorra langs diplomatieke weg in kennis stelt van zijn instemming met de toepassing van deze bepaling.

Artikel 4

Begripsbepalingen

1. In dit Akkoord:

a) betekent "Andorra" het prinsdom Andorra; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent het het grondgebied van het prinsdom Andorra, daaronder begrepen alle gebieden waarover het prinsdom Andorra, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;

b) betekent "België" het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent het het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en de maritieme zones en luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;

c) betekent "gemeenschappelijke beleggingsfonds of -stelsel" elk instrument voor beleggingen met samengebracht kapitaal, ongeacht de rechtsvorm;

d) betekent "openbaar gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel" elk gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel waarbij de aankoop, de verkoop of de inkoop van aandelen of andere belangen niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;

e) betekent "vennootschap" elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f) betekent "bevoegde autoriteit":

(i) in Andorra, de Minister belast met Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
(ii) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

g) betekent "strafrecht" elke strafrechtelijke bepaling die als dusdanig wordt aangeduid door de nationale wetgeving, ongeacht of ze is opgenomen in de belastingwetgeving, in de strafwetgeving of in andere wetten;

h) betekent "strafrechtelijke belastingaangelegenheden" belastingaangelegenheden waarbij sprake is van opzettelijke handelingen die tot gerechtelijke vervolging kunnen leiden krachtens het strafrecht van de verzoekende Partij;

i) betekent "inlichtingen" elk feit, elke verklaring, elk document of stuk, in welke vorm ook;

j) betekent "de middelen voor het verzamelen van inlichtingen" de wettelijke en reglementaire bepalingen en de administratieve of gerechtelijke procedures die een aangezochte Partij in staat stellen om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken;

k) betekent "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap of elke andere vereniging of groepering van personen;

l) betekent "voornaamste klasse van aandelen" de klasse of klassen van aandelen die een meerderheid van de stemmen in en van de waarde van de vennootschap vertegenwoordigen;

m) betekent "beursgenoteerd bedrijf" elke vennootschap waarvan de voornaamste klasse van aandelen genoteerd is aan een erkende effectenbeurs, op voorwaarde dat haar genoteerde aandelen gemakkelijk door het publiek kunnen gekocht of verkocht worden. Aandelen kunnen "door het publiek" gekocht of verkocht worden wanneer de aankoop of verkoop van aandelen niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;

n) betekent "erkende effectenbeurs" elke effectenbeurs die door beide bevoegde autoriteiten van de Partijen erkend is;

o) betekent "aangezochte Partij" de Partij bij dit Akkoord aan dewelke gevraagd is om inlichtingen te verstrekken of die inlichtingen verstrekt heeft ten gevolge van een verzoek;

p) betekent "verzoekende Partij" de Partij bij dit Akkoord die een verzoek om inlichtingen voorlegt of die inlichtingen heeft ontvangen van de aangezochte Partij;

q) betekent "belasting" elke in dit Akkoord bedoelde belasting.

2. Voor de toepassing van dit Akkoord op enig tijdstip door een Partij, heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens de wetgeving van die Partij, waarbij elke betekenis overeenkomstig de in die Partij van toepassing zijnde belastingwetgeving voorrang heeft op een betekenis die aan de uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtstakken van die Partij.

Artikel 5

Uitwisseling van inlichtingen op verzoek

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij verstrekt op verzoek van de verzoekende Partij de inlichtingen ten behoeve van de in artikel 1 bedoelde doeleinden. Die inlichtingen worden uitgewisseld ongeacht of de aangezochte Partij die inlichtingen nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden en ongeacht of de onderzochte handelingen, mochten deze op het grondgebied van de aangezochte Partij plaatsvinden, door de wetgeving van de aangezochte Partij als strafrechtelijk misdrijf zouden worden aangemerkt. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zal enkel een verzoek om inlichtingen conform dit artikel indienen wanneer zij zelf niet in staat is om de gevraagde inlichtingen door andere middelen te verkrijgen, behalve wanneer het aanwenden van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden.

2. Indien de inlichtingen in het bezit van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij niet toereikend zijn om aan het verzoek om inlichtingen te voldoen, gebruikt de aangezochte Partij alle passende middelen voor het verzamelen van inlichtingen teneinde aan de verzoekende Partij de gevraagde inlichtingen te verstrekken, niettegenstaande het feit dat de aangezochte Partij die inlichtingen niet nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden.

3. Wanneer de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij daar specifiek om verzoekt, verstrekt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij de inlichtingen die onder dit artikel vallen in de vorm van getuigenverklaringen en gewaarmerkte afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover zulks op grond van haar nationale wetgeving is toegestaan.

4. Niettegenstaande elke andersluidende bepaling in haar binnenlandse wetgeving en onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 1 en 2 van dit Akkoord, heeft elke Partij de bevoegdheid om volgende inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken:

   a) inlichtingen die in het bezit zijn van banken, andere financiële instellingen, trusts, stichtingen en personen die werkzaam zijn in de hoedanigheid van een gevolmachtigde of een zaakwaarnemer;

   b) inlichtingen met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, deelgenootschappen *(partnerships)*, gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts, stichtingen en andere personen, daaronder begrepen inlichtingen aangaande al deze personen in een eigendomsketen, en

      (i) in het geval van gemeenschappelijke beleggingsstelsels, inlichtingen aangaande aandelen, bewijzen van deelneming en andere belangen;
      (ii) in het geval van trusts, inlichtingen aangaande instellers (settlors), beheerders (trustees), toezichthouders en gerechtigden;
      (iii) in het geval van stichtingen, inlichtingen aangaande stichters, leden van het bestuur van de stichting en gerechtigden; en
      (iv) in het geval van personen die geen gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts of stichtingen zijn, inlichtingen die gelijkwaardig zijn aan de in subparagrafen (i) tot (iii) vermelde inlichtingen.

5. Elk verzoek om inlichtingen wordt zo gedetailleerd mogelijk opgesteld en vermeldt schriftelijk:

   a) de identiteit van de persoon op wie de controle of het onderzoek betrekking heeft;

   b) de periode waarvoor de inlichtingen worden gevraagd;

   c) de aard van de gevraagde inlichtingen en de vorm waarin de verzoekende Partij die inlichtingen bij voorkeur wenst te ontvangen;

   d) het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden;

   e) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de in artikel 3 bedoelde belastingen van de verzoekende Partij met betrekking tot een in subparagraaf (a) van deze paragraaf vermelde persoon;

   f) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich binnen de aangezochte Partij bevinden of dat ze in het bezit zijn van of kunnen verkregen worden door een persoon die onder de bevoegdheid van de aangezochte Partij valt;

g) voor zover gekend, de naam en het adres van elke persoon van wie verondersteld wordt dat hij in het bezit is van de gevraagde inlichtingen of dat hij die gevraagde inlichtingen kan verkrijgen;

h) een verklaring dat het verzoek in overeenstemming is met dit Akkoord;

i) een verklaring dat de verzoekende Partij alle op haar eigen grondgebied beschikbare middelen heeft gebruikt om de inlichtingen te verkrijgen, met uitzondering van de middelen die tot onevenredige moeilijkheden zouden leiden.

6. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij bevestigt de ontvangst van het verzoek aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij, brengt deze ervan op de hoogte wanneer er onverwacht vertraging optreedt bij het verwerven van de gevraagde inlichtingen en stelt alles in het werk om de gevraagde inlichtingen zo vlug mogelijk aan de verzoekende Partij te doen toekomen.

Artikel 6

Belastingcontroles in het buitenland

1. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij mag aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vragen om toe te staan dat vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij het grondgebied van de aangezochte Partij betreden om natuurlijke personen te ondervragen en documenten te onderzoeken, met voorafgaande schriftelijke toestemming van de natuurlijke personen of van andere betrokken personen. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij in kennis van het tijdstip en de plaats van de geplande ontmoeting met de betrokken natuurlijke personen.

2. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij mag de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij toestaan om een belastingcontrole bij te wonen op het grondgebied van de aangezochte Partij.

3. Wanneer het in paragraaf 2 bedoelde verzoek wordt ingewilligd, stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij die de controle uitvoert de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zo spoedig mogelijk in kennis van het tijdstip en de plaats van de controle, van de identiteit van de autoriteit of de persoon die gemachtigd is om de controle uit te voeren en van de procedures en voorwaarden die door de aangezochte Partij vereist worden voor het uitvoeren van de controle. Elke beslissing aangaande het uitvoeren van de belastingcontrole wordt genomen door de aangezochte Partij die de controle uitvoert.

4. De richtlijnen inzake de aanwezigheid van belastingambtenaren van een Partij op het grondgebied van de andere Partij zijn opgenomen in bijlage I.

Artikel 7

Mogelijkheid een verzoek af te wijzen

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij mag weigeren bijstand te verlenen:

   a) wanneer het verzoek niet conform dit Akkoord werd ingediend;

   b) wanneer de verzoekende Partij niet alle op haar eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend om de inlichtingen te verkrijgen, behalve wanneer de aanwending van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden; of

   c) wanneer het bekend maken van de gevraagde inlichtingen in strijd zou zijn met de openbare orde.

2. Dit Akkoord verplicht een aangezochte Partij niet tot het verstrekken van inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen. Niettegenstaande het voorafgaande worden inlichtingen zoals bedoeld in artikel 5, paragraaf 4, niet als een dergelijk geheim of handelswerkwijze behandeld enkel en alleen omwille van het feit dat zij voldoen aan de in die paragraaf bepaalde criteria.

3. Een verzoek om inlichtingen mag niet worden afgewezen op grond van het feit dat de belastingvordering die aanleiding gaf tot het verzoek betwist wordt.

4. De aangezochte Partij mag een verzoek om inlichtingen afwijzen indien de verzoekende Partij die inlichtingen vraagt met het oog op de toepassing of de tenuitvoerlegging van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij of van een daarmee verband houdende verplichting, die discriminatie inhoudt van een burger van de aangezochte Partij ten opzichte van een burger van de verzoekende Partij die zich in dezelfde omstandigheden bevindt.

Artikel 8

Vertrouwelijkheid

Alle door een Partij ingevolge dit Akkoord verkregen inlichtingen worden als vertrouwelijk behandeld en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) in het rechtsgebied van die Partij die betrokken zijn bij de vestiging, inning, invordering of tenuitvoerlegging van de in dit Akkoord bedoelde belastingen, of bij de vervolging ter zake van die belastingen of bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gebracht van enige andere persoon, entiteit of autoriteit of van enig ander rechtsgebied zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.

Artikel 9

Kosten

Tenzij de bevoegde autoriteiten van de Partijen anders overeenkomen, worden indirecte kosten die zijn gemaakt bij het verlenen van bijstand gedragen door de aangezochte Partij en worden directe kosten die zijn gemaakt bij het verlenen van bijstand (daaronder begrepen de kosten voor het inschakelen van externe raadgevers in verband met rechtszaken of anderszins) gedragen door de verzoekende Partij. De bevoegde autoriteiten plegen van tijd tot tijd overleg met elkaar aangaande dit artikel, en in het bijzonder pleegt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vooraf overleg met de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij wanneer de kosten voor het verstrekken van inlichtingen betreffende een specifiek verzoek naar verwachting aanzienlijk zullen zijn.

Artikel 10

Regeling voor onderling overleg

1. Wanneer er tussen de Partijen moeilijkheden of twijfelpunten mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van dit Akkoord trachten de bevoegde autoriteiten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming op te lossen.

2. Naast de in paragraaf 1 bedoelde overeenstemming kunnen de bevoegde autoriteiten van de Partijen onderlinge overeenstemming bereiken aangaande de procedures die moeten gevolgd worden ingevolge de artikelen 5, 6 en 9.

3. De bevoegde autoriteiten van de Partijen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming zoals bedoeld in dit artikel te bereiken.

Artikel 11

Inwerkingtreding

Elke Partij stelt de andere Partij in kennis van de voltooiing van de procedures die door haar wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Akkoord is vereist. Dit Akkoord zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen en zal van toepassing zijn:

a) wat strafrechtelijke belastingaangelegenheden betreft: op die datum; en

b) wat alle andere aangelegenheden betreft waarop artikel 1 van toepassing is: op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Akkoord in werking is getreden of, wanneer er geen belastbaar tijdperk is, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Akkoord in werking is getreden.

Artikel 12

Beëindiging

1. Elke Partij kan dit Akkoord beëindigen door schriftelijk kennis te geven van de beëindiging.

2. Die beëindiging zal van kracht worden op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden vanaf de datum waarop de andere Partij de kennisgeving van de beëindiging ontvangen heeft. Alle verzoeken die tot de datum van effectieve beëindiging worden ontvangen, zullen worden behandeld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord.

3. De Partij die het Akkoord beëindigt blijft gebonden door de bepalingen van artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge dit Akkoord werden verkregen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Akkoord hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 23 oktober 2009, in de Franse, Nederlandse en Catalaanse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Franse tekst beslissend.

VOOR DE REGERING
VAN HET KONINKRIJK BELGIE

Didier REYNDERS
Minister van Financiën

VOOR DE REGERING
VAN HET PRINSDOM ANDORRA

Jaume BARTUMEU CASSANY
Regeringsleider

Bijvoegsel I

RICHTLIJNEN
VOOR
DE AANWEZIGHEID VAN BELASTINGAMBTENAREN VAN DE ENE PARTIJ OP HET GRONDGEBIED VAN DE ANDERE PARTIJ

Onder voorbehoud van de volgende bepalingen mogen ambtenaren van de belastingadministratie van de ene Partij aanwezig zijn op het grondgebied van de andere Partij om alle inlichtingen te verkrijgen die nuttig zijn voor het vaststellen van de belasting naar het inkomen en van de belasting over de toegevoegde waarde van één of van beide Partijen.

A. Algemeen

In bijzondere gevallen moet een verzoek worden ingediend om de aanwezigheid van belastingambtenaren van de ene Partij op het grondgebied van de andere Partij toe te staan tijdens een controle. Daartoe behoren met name:

a. gevallen waarin er aanwijzingen zijn van aanzienlijke grensoverschrijdende onregelmatigheden of fraude in één van beide of in beide Partijen;

b. gevallen waarvan de complexiteit de aanwezigheid van de belastingambtenaren wenselijk maakt;

c. gevallen waarin termijnoverschrijding dreigt en waarin de aanwezigheid van de belastingambtenaren de controle kan bespoedigen;

d. gezamenlijke controles in het kader van bilaterale of multilaterale controles.

De bevoegde autoriteiten kunnen de aanwezigheid van belastingambtenaren van de ene Partij op het grondgebied van de andere Partij toestaan in andere gevallen dan bedoeld onder A hierboven.

Op basis van wederkerigheid laat een Partij in soortgelijke gevallen de aanwezigheid van belastingambtenaren van de andere Partij op haar grondgebied toe.

B. Voorwaarden voor het indienen van een verzoek

Het verzoek tot aanwezigheid van belastingambtenaren van de ene Partij op het grondgebied van de andere Partij is gemotiveerd, gebeurt schriftelijk en beoogt een bepaalde controle. Het vermeldt de stappen die de verzoekende Partij heeft genomen om de gewenste informatie te verkrijgen. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij neemt uiterlijk binnen drie maanden vanaf de datum van ontvangst van het verzoek een beslissing aangaande het verzoek. In dringende gevallen, die gemotiveerd moeten zijn, wordt die beslissing binnen één maand genomen.

Indien het verzoek wordt ingewilligd, stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zo spoedig mogelijk in kennis van het tijdstip en de plaats van de controle, alsmede van de identiteit van de autoriteit of van de belastingambtenaar die is aangewezen om de controle te verrichten.

C. Het uitvoeren van de controle

De controle wordt verricht door belastingambtenaren van de aangezochte Partij. Het is de bezoekende ambtenaren toegestaan aanwezig te zijn bij die onderdelen van de controle die van belang kunnen zijn voor de controle van de verzoekende Partij. De bezoekende ambtenaren respecteren daarbij de wetgeving van de aangezochte Partij.

Aan de bezoekende ambtenaren wordt op verzoek inzage verstrekt van rekeningen, documenten en andere gegevens- en informatiedragers die in het kader van de controle van belang kunnen zijn.

Desgevraagd worden hun, onder voorbehoud van de wettelijke bepalingen van de Partij op wiens grondgebied het onderzoek plaatsvindt, kopieën en/of fotokopieën van de hiervoor aangeduide gegevens en informatie verstrekt.

De verzoekende Partij mag de gegevens en informatie die zijn verkregen tijdens de in de andere Partij uitgevoerde controle, niet gebruiken tot deze via de bevoegde autoriteiten zijn medegedeeld.

D. Identificatie

Belastingambtenaren van een Partij die aanwezig moeten zijn op het grondgebied van de andere Partij, worden daartoe uitdrukkelijk schriftelijk aangewezen en moeten voorzien zijn van een officiële machtiging waaruit blijkt dat zij optreden namens eerstgenoemde Partij. In alle gevallen moeten de ambtenaren hun hoedanigheid kunnen aantonen door middel van een bewijs van aanstelling of een ander attest dat hun door de dienst waartoe ze behoren is verstrekt.

PROTOCOL

Bij de ondertekening van het Akkoord tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het prinsdom Andorra inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, zijn de Partijen overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Akkoord vormen:

«Het Koninkrijk België en het prinsdom Andorra bevestigen dat ze bereid zijn onderhandelingen te voeren voor het sluiten van een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting zodra het wetgevend kader met betrekking tot belastingaangelegenheden van het Prinsdom vastgesteld is. Die overeenkomst zal de administratieve procedure voor de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden verduidelijken en zal dit Akkoord vervangen. De onderhandelingen zullen aanvangen in de loop van het jaar dat volgt op de goedkeuring door het Andorrees Parlement van een wet aangaande het invoeren in het prinsdom Andorra van een belasting op de winst van ondernemingen.»

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door de Partijen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 23 oktober 2009, in de Franse, Nederlandse en Catalaanse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Franse tekst beslissend.

VOOR DE REGERING
VAN HET KONINKRIJK BELGIE

Didier REYNDERS
Minister van Financiën

VOOR DE REGERING
VAN HET PRINSDOM ANDORRA

Jaume BARTUMEU CASSANY
Regeringsleider

ACCORD

ENTRE

LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE

ET

LE GOUVERNEMENT DE LA PRINCIPAUTÉ D'ANDORRE

EN VUE

DE L'ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS EN MATIERE FISCALE

ACCORD

ENTRE

LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE

ET

LE GOUVERNEMENT DE LA PRINCIPAUTÉ D'ANDORRE

EN VUE

DE L'ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS EN MATIERE FISCALE

LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE

ET

LE GOUVERNEMENT DE LA PRINCIPAUTE D'ANDORRE,

SOUHAITANT faciliter l'échange de renseignements en matière fiscale,

SONT CONVENUS des dispositions suivantes:

Article 1

Objet et champ d'application de l'Accord

Les Parties, par l'intermédiaire de leurs autorités compétentes, s'accordent une assistance par l'échange de renseignements vraisemblablement pertinents pour l'administration ou l'application de la législation interne des Parties relative aux impôts visés par le présent Accord, y compris les renseignements vraisemblablement pertinents pour la détermination, l'établissement, l'application ou la perception de l'impôt en ce qui concerne les personnes soumises à ces impôts ou pour les enquêtes ou poursuites en matière fiscale se rapportant à ces personnes. Les renseignements sont échangés conformément aux dispositions du présent Accord et traités comme confidentiels selon les modalités prévues à l'article 8.

Article 2

Compétence

Une Partie requise n'a pas obligation de fournir des renseignements qui ne sont pas détenus par ses autorités ou en la possession de personnes relevant de sa compétence territoriale, ou qui ne peuvent être obtenus par des personnes relevant de sa compétence territoriale.

Article 3

Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts suivants perçus par ou pour le compte des Parties:

   a) en ce qui concerne l'Andorre, l'impôt sur les transmissions patrimoniales immobilières, l'impôt sur les plus-values des transmissions patrimoniales immobilières et les impôts directs existants imposés par les lois;

   b) en ce qui concerne la Belgique,

      (i) l'impôt des personnes physiques;
      (ii) l'impôt des sociétés;
      (iii) l'impôt des personnes morales;
      (iv) l'impôt des non-résidents;
      (v) la taxe sur la valeur ajoutée.

2. Le présent Accord s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature du présent Accord et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient si les Parties, par l'intermédiaire de leurs autorités compétentes, en conviennent. L'autorité compétente de chaque Partie notifie à l'autre toute modification substantielle de sa législation susceptible d'affecter les obligations de cette Partie résultant du présent Accord.

3. En ce qui concerne les impôts perçus en Belgique par les subdivisions politiques et les collectivités locales ou pour le compte de ces subdivisions ou collectivités, le présent Accord ne sera applicable qu'à partir de la date à laquelle la Belgique notifiera à Andorre par la voie diplomatique son consentement à l'application de cette disposition.

Article 4

Définitions

1. Dans le présent Accord:

a) "Andorre" signifie la principauté d'Andorre, employé dans un sens géographique, ce terme désigne le territoire de la principauté d'Andorre, y compris tout espace sur lequel, en conformité avec le droit international, la principauté d'Andorre exerce des droits souverains ou sa juridiction;

b) "Belgique" signifie le Royaume de Belgique; employé dans un sens géographique, ce terme désigne le territoire du Royaume de Belgique, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens sur lesquels, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou sa juridiction;

c) "fonds ou dispositif de placement collectif" signifie tout instrument de placement groupé, quelle que soit sa forme juridique;

d) "fonds ou dispositif de placement collectif public" signifie tout fonds ou dispositif de placement collectif dans lequel l'achat, la vente ou le rachat des actions ou autres participations n'est pas implicitement ou explicitement restreint à un groupe limité d'investisseurs;

e) "société" signifie toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) "autorité compétente" signifie

(i) en ce qui concerne l'Andorre, le Ministre chargé des Finances ou son représentant autorisé;

(ii) en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé;

g) "droit pénal" signifie toute disposition pénale qualifiée comme telle en droit interne, qu'elle figure dans la législation fiscale, la législation pénale ou dans d'autres lois;

h) "en matière fiscale pénale" signifie toute affaire fiscale faisant intervenir un acte intentionnel qui est passible de poursuites en vertu du droit pénal de la Partie requérante;

i) "renseignement" signifie tout fait, énoncé ou document, quelle qu'en soit la forme;

j) “mesures de collecte de renseignements” signifie les dispositions législatives et réglementaires et les procédures administratives ou judiciaires qui permettent à une Partie requise d’obtenir et de fournir les renseignements demandés;

k) “personne” signifie une personne physique, une société ou tout autre groupement ou groupe de personnes;

l) “principale catégorie d’actions” signifie la ou les catégories d’actions représentant la majorité des droits de vote et de la valeur de la société;

m) “société cotée” signifie toute société dont la principale catégorie d’actions est cotée sur une bourse reconnue, les actions cotées de la société devant pouvoir être facilement achetées ou vendues par le public. Les actions peuvent être achetées ou vendues “par le public” si l’achat ou la vente des actions n’est pas implicitement ou explicitement restreint à un groupe limité d’investisseurs;

n) “bourse reconnue” signifie toute bourse déterminée d’un commun accord par les autorités compétentes des Parties;

o) “Partie requise” signifie la Partie au présent Accord à laquelle des renseignements sont demandés ou qui a fourni des renseignements en réponse à une demande;

p) “Partie requérante” signifie la Partie au présent Accord qui présente une demande de renseignements ou qui a reçu des renseignements de la Partie requise;

q) “impôt” signifie tout impôt visé par le présent Accord.

2. Pour l’application du présent Accord à un moment donné par une Partie, tout terme ou toute expression qui n’y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cette Partie, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal applicable de cette Partie prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cette Partie.

Article 5

Echange des renseignements sur demande

1. L’autorité compétente de la Partie requise fournit, sur demande de la Partie requérante, les renseignements aux fins visées à l’article 1. Ces renseignements sont échangés, que la Partie requise en ait ou non besoin à ses propres fins fiscales et que l’acte faisant l’objet de l’enquête constitue ou non une infraction pénale selon le droit de la partie requise s’il s’était produit sur le territoire de cette Partie. L’autorité compétente de la Partie requérante n’effectue une demande de renseignements en vertu du présent article que lorsqu’elle n’est pas à même d’obtenir les renseignements demandés par d’autres moyens, sauf lorsque le recours à ces autres moyens susciterait des difficultés disproportionnées.

2. Si les renseignements en la possession de l'autorité compétente de la Partie requise ne sont pas suffisants pour lui permettre de donner suite à la demande de renseignements, la Partie requise prend toutes les mesures de collecte de renseignements appropriées pour fournir à la Partie requérante les renseignements demandés, même si la Partie requise n'a pas besoin de ces renseignements à ses propres fins fiscales.

3. Sur demande spécifique de l'autorité compétente de la Partie requérante, l'autorité compétente de la Partie requise fournit les renseignements visés au présent article, dans la mesure où son droit interne le lui permet, sous la forme de dépositions de témoins et de copies certifiées conformes aux documents originaux.

4. Nonobstant toute disposition contraire de son droit interne, chaque Partie a le pouvoir, sous réserve des termes des articles 1 et 2 du présent Accord, d'obtenir et de fournir:

   a) les renseignements détenus par les banques, les autres établissements financiers, les trusts, les fondations et toute personne agissant en qualité de mandataire ou de fiduciaire;

   b) les renseignements concernant la propriété des sociétés, sociétés de personnes, dispositifs de placement collectif, trusts, fondations et autres personnes, y compris les renseignements concernant toutes ces personnes lorsqu'elles font partie d'une chaîne de propriété, et

      (i) en ce qui concerne les dispositifs de placement collectif, les renseignements sur les actions, parts et autres participations;
      (ii) en ce qui concerne les fiducies (*trusts*), les renseignements sur les constituants (*settlors*), les fiduciaires (*trustees*), les protecteurs et les bénéficiaires;
      (iii) en ce qui concerne les fondations, les renseignements sur les fondateurs, les membres du conseil de la fondation et les bénéficiaires; et
      (iv) en ce qui concerne les personnes qui ne sont ni des dispositifs de placement collectif, ni des fiducies ni des fondations, des renseignements équivalents aux renseignements mentionnés aux sous-paragraphes (i) à (iii).

5. Toute demande de renseignements est formulée de la manière aussi détaillée que possible et précise par écrit:

   a) l'identité de la personne faisant l'objet d'un contrôle ou d'une enquête;

   b) la période pour laquelle les renseignements sont demandés;

   c) la nature des renseignements demandés et la forme sous laquelle la Partie requérante préférerait les recevoir;

   d) le but fiscal dans lequel les renseignements sont demandés;

   e) les raisons donnant à penser que les renseignements demandés sont vraisemblablement pertinents pour l'administration ou l'application des impôts de la Partie requérante visés à l'article 3 en ce qui concerne une personne identifiée au sous-paragraphe (a) du présent paragraphe;

   f) les raisons donnant à penser que les renseignements demandés sont détenus dans la Partie requise, ou sont en la possession d'une personne relevant de la compétence de cette Partie, ou peuvent être obtenus par une personne relevant de la compétence de cette Partie;

g) dans la mesure où ils sont connus, les nom et adresse de toute personne dont il y a lieu de penser qu'elle est en possession des renseignements demandés, ou qu'elle est à même de les obtenir;

h) une déclaration précisant que la demande est conforme au présent Accord;

i) une déclaration précisant que la Partie requérante a utilisé pour obtenir les renseignements tous les moyens disponibles sur son propre territoire, hormis ceux qui susciteraient des difficultés disproportionnées.

6. L'autorité compétente de la Partie requise accuse réception de la demande à l'autorité compétente de la Partie requérante, l'informe de tout retard imprévu dans la collecte des renseignements demandés et s'efforce de transmettre les renseignements demandés à la Partie requérante dans le plus bref délai possible.

Article 6

Contrôles fiscaux à l'étranger

1. L'autorité compétente de la Partie requérante peut demander que l'autorité compétente de la Partie requise autorise des représentants de l'autorité compétente de la Partie requérante à entrer sur le territoire de la Partie requise pour interroger des personnes physiques et examiner des documents, avec le consentement écrit préalable des personnes physiques, ou des autres personnes, concernées. L'autorité compétente de la Partie requérante fait connaître à l'autorité compétente de la Partie requise la date et le lieu de la réunion prévue avec les personnes physiques concernées.

2. A la demande de l'autorité compétente de la Partie requérante, l'autorité compétente de la Partie requise peut autoriser des représentants de l'autorité compétente de la Partie requérante à assister à un contrôle fiscal sur le territoire de la Partie requise.

3. Si la demande visée au paragraphe 2 est acceptée, l'autorité compétente de la Partie requise qui conduit le contrôle fait connaître, aussitôt que possible, à l'autorité compétente de la Partie requérante la date et le lieu du contrôle, l'autorité ou la personne autorisée à conduire le contrôle ainsi que les procédures et conditions exigées par la Partie requise pour la conduite du contrôle. Toute décision relative à la conduite du contrôle fiscal est prise par la Partie requise qui conduit le contrôle.

4. Les directives pour la présence sur le territoire d'une Partie de fonctionnaires fiscaux de l'autre Partie sont reprises dans l'annexe I.

Article 7

Possibilité de décliner une demande

1. L'autorité compétente de la Partie requise peut refuser l'assistance:

   a) lorsque la demande n'est pas soumise en conformité avec le présent Accord;

   b) lorsque la Partie requérante n'a pas épuisé tous les moyens dont elle dispose pour obtenir les renseignements sur son propre territoire, sauf lorsque le recours à ces moyens susciteraient des difficultés disproportionnées; ou

   c) lorsque la communication des renseignements serait contraire à l'ordre public.

2. Le présent Accord n'oblige pas une Partie requise à fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial. Nonobstant ce qui précède, les renseignements du type visé à l'article 5, paragraphe 4, ne seront pas traités comme un tel secret ou procédé commercial du simple fait qu'ils remplissent les critères prévus à ce paragraphe.

3. Une demande de renseignements ne peut être rejetée au motif que la créance fiscale faisant l'objet de la demande est contestée.

4. La Partie requise peut rejeter une demande de renseignements si les renseignements sont demandés par la Partie requérante pour appliquer ou exécuter une disposition de la législation fiscale de la Partie requérante, ou toute obligation s'y rattachant, qui est discriminatoire à l'encontre d'un citoyen de la Partie requise par rapport à un citoyen de la Partie requérante se trouvant dans les mêmes circonstances.

Article 8

Confidentialité

Tout renseignement reçu par une Partie en vertu du présent Accord est tenu confidentiel et ne peut être divulgué qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) relevant de la compétence de cette Partie qui sont concernées par l'établissement, la perception, le recouvrement ou l'exécution des impôts visés par le présent Accord, ou par les poursuites ou les décisions en matière de recours se rapportant à ces impôts. Ces personnes ou autorités ne peuvent utiliser ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent en faire état lors d'audiences publiques de tribunaux ou dans des décisions judiciaires. Les renseignements ne peuvent être divulgués à toute autre personne, entité ou autorité ou toute autre autorité étrangère sans l'autorisation écrite expresse de l'autorité compétente de la Partie requise.

Article 9

Frais

A moins que les autorités compétentes des Parties n'en conviennent autrement, les frais indirects exposés pour fournir l'assistance sont supportés par la Partie requise, et les frais directs exposés pour fournir l'assistance (y compris les frais résultant du recours à des conseillers externes dans le cadre du contentieux ou à d'autres fins) sont supportés par la Partie requérante. Les autorités compétentes se consultent périodiquement au sujet du présent article; en particulier, l'autorité compétente de la Partie requise se concerte à l'avance avec l'autorité compétente de la Partie requérante si elle s'attend à ce que la fourniture de renseignements en ce qui concerne une demande spécifique donne lieu à des frais importants.

Article 10

Procédure amiable

1. En cas de difficultés ou de doutes entre les Parties au sujet de l'application ou de l'interprétation du présent Accord, les autorités compétentes s'efforcent de résoudre la question par voie d'accord amiable.

2. Outre les accords visés au paragraphe 1, les autorités compétentes des Parties peuvent déterminer d'un commun accord les procédures à suivre en application des articles 5, 6 et 9.

3. Les autorités compétentes des Parties peuvent communiquer entre elles directement en vue de parvenir à un accord en application du présent article.

Article 11

Entrée en vigueur

Chacune des Parties notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du présent Accord. Le présent Accord entrera en vigueur à la date de la seconde de ces notifications, et prendra effet:

a) en matière fiscale pénale à cette date; et

b) pour toutes les autres questions visées à l'article 1, en ce qui concerne les périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de l'Accord ou, à défaut de période imposable, en ce qui concerne les impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de l'Accord.

Article 12

Dénonciation

1. Chacune des Parties peut dénoncer le présent Accord en notifiant cette dénonciation par écrit.

2. Cette dénonciation prend effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois à compter de la date de réception par l'autre Partie de la notification de dénonciation. Toutes les demandes reçues jusqu'à la date effective de dénonciation seront traitées conformément aux termes du présent Accord.

3. La Partie qui dénonce l'Accord reste liée par les dispositions de l'article 8 pour tous renseignements obtenus en application du présent Accord.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord.

FAIT à Bruxelles, le 23 octobre 2009, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise et catalane, tous les textes faisant également foi. Le texte en langue française prévaudra en cas de divergence entre les textes.

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE

Didier REYNDERS
Ministre des Finances

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA PRINCIPAUTÉ D'ANDORRE

Jaume BARTUMEU CASSANY
Chef de Gouvernement

Annexe I

DIRECTIVES
POUR
LA PRESENCE SUR LE TERRITOIRE
D'UNE PARTIE DE FONCTIONNAIRES FISCAUX DE L'AUTRE PARTIE

Sous réserve des dispositions suivantes, des fonctionnaires de l'administration fiscale d'une Partie peuvent être présents sur le territoire de l'autre Partie en vue d'y recueillir toute information utile pour la détermination de l'impôt sur le revenu et de la taxe sur la valeur ajoutée d'une Partie ou des deux Parties.

A. Généralités

Une demande visant à autoriser la présence de fonctionnaires fiscaux d'une Partie lors d'une enquête effectuée sur le territoire de l'autre Partie est introduite dans des cas particuliers. Il s'agit notamment:

a. de cas qui présentent des indices d'irrégularités ou de fraudes transfrontalières d'une ampleur importante dans l'une des deux ou dans les deux Parties;

b. de cas dont la complexité rend la présence de ces fonctionnaires souhaitable;

c. de cas dont la prescription est proche et pour lesquels la présence de ces fonctionnaires peut accélérer l'enquête;

d. d'enquêtes en commun dans le cadre de contrôles bilatéraux ou multilatéraux.

Les autorités compétentes peuvent autoriser la présence de fonctionnaires fiscaux d'une Partie sur le territoire de l'autre Partie dans d'autres cas que ceux visés au point A ci-avant.

Sur base de la réciprocité, une Partie autorise, dans des cas similaires, la présence sur son territoire de fonctionnaires fiscaux de l'autre Partie.

B. Conditions de présentation d'une demande

La demande de présence de fonctionnaires fiscaux d'une Partie sur le territoire de l'autre Partie est motivée, faite par écrit et vise une enquête déterminée. Elle mentionne les démarches effectuées par la Partie requérante en vue d'obtenir l'information souhaitée. L'autorité compétente de la Partie requise prend une décision au plus tard dans les trois mois à compter de la date de réception de la demande. En cas d'urgence, dûment motivée, la décision est prise dans le mois.

Si la demande est acceptée, l'autorité compétente de la Partie requise informe, aussi vite que possible, l'autorité compétente de la Partie requérante de la date et du lieu de l'enquête ainsi que de l'identité de l'autorité ou du fonctionnaire fiscal désigné pour effectuer l'enquête.

C. Déroulement du contrôle fiscal

L'enquête est effectuée par des fonctionnaires fiscaux de la Partie requise. Les fonctionnaires visiteurs sont autorisés à être présents lors des parties de l'enquête qui peuvent être intéressantes pour l'enquête de la Partie requérante. Les fonctionnaires visiteurs respectent la législation de la Partie requise.

A leur demande, les fonctionnaires visiteurs ont accès aux livres, documents, pièces et autres données et supports d'informations qui peuvent être intéressants dans le cadre de l'enquête.

Sous réserve des dispositions de la législation de la Partie sur le territoire de laquelle l'enquête a lieu, les fonctionnaires visiteurs obtiennent, sur demande, des copies et/ou des photocopies des données et informations évoquées ci-avant.

La Partie requérante ne peut pas utiliser les données et informations recueillies dans le cadre de l'enquête effectuée dans l'autre Partie avant qu'elles n'aient été communiquées par l'intermédiaire des autorités compétentes.

D. Identification

Les fonctionnaires fiscaux d'une Partie dont la présence est attendue sur le territoire de l'autre Partie, sont spécifiquement désignés par écrit et doivent être munis d'une autorisation officielle dont il ressort qu'ils agissent au nom de la première Partie. Dans tous les cas, les fonctionnaires doivent pouvoir prouver leur qualité au moyen d'une commission ou d'une autre preuve de légitimation fournie par le service auquel ils appartiennent.

PROTOCOLE

A la signature de l'Accord entre le Gouvernement de Royaume de Belgique et le Gouvernement de la principauté d'Andorre en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale, les Parties conviennent que les dispositions ci-après forment partie intégrante de l'Accord:

«Le Royaume de Belgique et la principauté d'Andorre confirment leur bonne prédisposition à négocier une convention pour éviter les doubles impositions dès que le cadre législatif en matière fiscale de la Principauté sera défini. Cette convention précisera la procédure administrative de l'échange de renseignements en matière fiscale et se substituera au présent Accord. La négociation s'ouvrira dans l'année qui suivra l'adoption par le Parlement andorran d'une loi relative à l'introduction dans la principauté d'Andorre d'un impôt sur les bénéfices des sociétés.»

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par les Parties, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Bruxelles, le 23 octobre 2009, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise et catalane, tous les textes faisant également foi. Le texte en langue française prévaudra en cas de divergence entre les textes.

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE

Didier REYNDERS
Ministre des Finances

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA PRINCIPAUTÉ D'ANDORRE

Jaume BARTUMEU CASSANY
Chef de Gouvernement